

10 raons per a llegir *Els silencis de Maria*

1. Perquè és una gran novel·la de misteri, amb una història que t'atrapa des del primer moment, no només pel fil conductor, per la trama de misteri, sinó també perquè els personatges es presenten incomplets i van creixent amb les pàgines de la novel·la, tot creant en el lector la necessitat de conèixer el tot complet de cadascun d'ells.

2. Perquè és un cop d'aire fresc en la nostra literatura, amb grans dosis d'actualitat i modernitat, com la violència de gènere, la immigració, el diàleg entre orient i occident, etc.

3. Perquè (com diu el propi Carles als agraïments) si una novel·la són paraules, com deia Mercè Rodoreda, en aquesta ocasió, una novel·la són persones, amb totes les seues virtuts i defectes, les grandeses i les pobreses.

4. Perquè, a través de diferents recursos literaris (com la narració en segona persona) crea una atmosfera especial, una espècie de melangia flotant que t'absorbix, que fa que entres dins de la història i que necessites obtindre cada vegada més informació per a poder entendre tots els silencis i en especial el silenci més gran, el de Maria.

5. Perquè és una bona manera de fer país.

6. Perquè explora la naturalesa del sofriment, l'origen del dolor. Tots els personatges tenen un passat fosc contra el que lluitar. Però malgrat això, amb un final de novel·la esperançador i fins i tot, amb dosis d'optimisme.

7. Perquè Carles ja va tenint una edat i necessita guanyar-se la vida més tranquil·lament...

8. Perquè té un final sorprenent, de fet en las últimes 30 pàgines hi ha tres sorpreses importants, alguna d'elles potser intuïble sinó previsible, però amb una sorpresa final totalment inesperada i com he dit, esperançadora.

9. Perquè hem de llegir més en la nostra llengua, hem de fer que *Els silencis de Maria* acaben amb tots els silencis i prejudicis literaris, mediàtics, audiovisuals i polítics amb la creació en valencià-català.

10. I finalment, perquè després de tots els despropòsits que dec d'haver dit, a hores d'ara Carles ja està d'acord en la meua primera frase (no sóc el més indicat per a presentar el seu llibre) però hi ha un cosa que sí que puc dir amb tota autoritat: *Els silencis de Maria* és una gran novel·la, no vos la perdeu!

Vicent Tronchoni (Picassent-Silla 2009)